

અમરપદ મોક્ષની આગળ

અમરપદ મોક્ષની આગળ, અગર હોતે કદી ક્ષિતિજ;
‘કવિ’ તે ઢૂંઢીને લખતે, ગવાતે ત્યાંયે આપ્ત જ ગીત. – અમરપદ....

અગર હોતે કદી મોક્ષે, જો ઉપરી તો તો ત્યાંયે ભો;
ઊઠી-બેસાડે ચાહે ત્યાં, રમાડત ત્યાં રમત ખોખો.

પરંતુ નિશ્ચલા કેવળ, પરમ જયોતિસ્વરૂપ સિદ્ધ જ;
અનંતા જ્ઞાન-પરમાનંદ, સુખા પ્રત્યેક સ્થિર મિત્ર જ. – અમરપદ....

સદેહે મોક્ષ મૂર્તિમૂર્ત, પ્રગટ “જ્ઞાની” અહીં દીઠા;
પછી શું જાણવું વિશ્વે ? થયાં છે વિશ્વ-રસ ફિક્કાં.

મીઠાશો જ્યાં સુધી લાગે, જગતના કોઈ પણ ધ્યાને;
મળે નહીં ત્યાં લગી નિજસુખ, પરમ સુખ થાય નિજધ્યાને. – અમરપદ....

હૃદય-સિતાર સુરીલી, બજાવે સિદ્ધ સૂર-નવાઝ;
અ-લોકી ધૂન મર્મીલી, સહેજે મોક્ષ આપ્ત-રિયાઝ.

જગતવિસ્મૃતકર સત્સંગ, સમયમાં સ્વ-પદે સ્થિરતા;
પ્રગટ “જ્ઞાની”-સુચરણોમાં, સમાધિ-મોક્ષ લય-લીનતા. – અમરપદ....

ચરણ-અમૃત સંજીવન, જ્યાં છંટાયું ત્યાં કાયાકલ્પ;
પ્રમુખ પરમેશ સર્વોન્નત, પરમ જ્ઞાનેશ્રી મૂળ અલખ.

નવલકર આપ નૂતન શ્રી, જગત્કલ્યાણી સિદ્ધ-સંકલ્પ;
પ્રકાશક પૂર્ણ બ્રહ્માંડી, હો વંદન મોક્ષદાની તલપ. – અમરપદ....

